

ע"פ 3139/10/14 - מיכאל ורטנסקי נגד לאומית שירותי בריאות, משרד הבריאות

בית הדין הארצי לעבודה
בפני כב' הנשיא יגאל פליטמן
מיכאל ורטנסקי
-
1. לאומית שירותי בריאות
2. משרד הבריאות

עפ"ס 3139-10-14

המערער

המשיבים

פסק דין

הנשיא יגאל פליטמן

1. לפני ערעור על החלטת בית הדין האזורי בתל אביב - יפו (השופטת אסנת רובוביץ - ברכש; חב"ר 3139-10-14) מיום 25.8.14, שלא לפסול עצמו מלדון בתביעת המערער וכן בקשה מטעם המערער להעביר את הדיון בתובענה מטעמו, בתיק חב"ר 32860-05-13, מבית הדין האזורי לבית הדין הארצי.

הרקע לבקשה

2. עניינו של ההליך המתנהל בבית הדין האזורי הוא בתביעת המערער, שאינו מיוצג, נגד לאומית שירותי בריאות ומשרד הבריאות (להלן - **המשיבים**), שהוגשה לפי חוק **ביטוח בריאות ממלכתי**, תשנ"ד - 1994, בין היתר בנושא מימון טיפול פוטותרפי בים המלח והנסיעות הכרוכות בכך ומימון תרופת הלפיטור (Lipitor).

3. ביום 21.11.13 התקיים דיון בתובענה, במסגרתו המליץ בית הדין האזורי לצדדים כי תתכנס ועדת חריגים (להלן - **ועדת החריגים**) לדון בעניינו של המערער וכי המערער יתקן כתב תביעתו באופן בו הטענות והעילות יטענו באופן תמציתי. ביום 1.12.13 התכנסה ועדת ערר של לאומית שירותי בריאות (להלן - **קופת החולים**) כדי לדון בבקשת המערער בהתאם למתווה בית הדין האזורי. בדיון מיום 20.5.14 ניתן תוקף להסכמת הצדדים לפיה המערער יגיש כתב תביעה מתוקן תוך 45 יום ובכפוף להחלטה בדבר בקשה למתן פטור מאגרה יוגש כתב הגנה מתוקן. כמו כן הוסכם כי כתבי הטענות לרבות כתב התביעה המתוקן לא יעלו על 10 עמודים ועילות התביעה יהיו באופן תמציתי וברור.

4. ביום 6.8.14 הגיש המערער לבית הדין האזורי בתל אביב - יפו, בקשה ארוכה לפסילת השופטת אסנת רובוביץ ברכש. בבקשה הועלו טענות רבות וקשות נגד השופטת. המערער טען, בין היתר, כי השופטת התעלמה מפניות המערער לחייב את הנתבעים בהוצאות; השופטת מנעה דיון בהסכמות הצדדים מיום 21.11.13 לדון בנושא תרופת "ליפיטור"; השופטת מנעה רישום דברים הנאמרים בפרוטוקול הדיון; השופטת פעלה להדרתו של המערער מההליך בזמן שאישרה לנתבעים הארכות מועד; השופטת התעלמה מנוכחות המערער בדיון מיום 20.5.14, זאת "כדי להקשות אימים על התובע וייתכן ולהביא לסיום חיייו.. מוקדם ככל האפשר" כלשונו; השופטת העירה, במעמד הדיון מיום 20.5.14, הערות המצדדות בהשאת קופת החולים לבדה בהליך; השופטת התעלמה מפגיעה אישית במערער, מצד קופת החולים בתגובותיה.

עמוד 1

5. בתגובת קופת החולים, מיום 19.8.14, נטען כי בקשת המערער אינה מבוססת על עילה שבדין לפסלות שופט. קופת החולים סברה כי בית הדין נוהג עם המערער, אשר אינו מיוצג, לכל אורך ההליך, באורך רוח ובסבלנות רבה.

6. ביום 25.8.14 ניתנה החלטת השופטת אסנת רובוביץ ברכש בה נקבע כדלקמן:

"לאחר שעיינתי בבקשה לפסלות ובתגובה, לא מצאתי כל בסיס לבקשה.

סבורה אני כי אין לבית הדין כל מניעה לדון בתיק זה באופן אובייקטיבי ומקצועי וללא משוא פנים, כפי שנעשה עד כה.

ככל שהתובע סבור שהחלטה כזו או אחרת שניתנה בעניינו על ידי בית הדין שגויה, פתוחה בפניו הדרך לפנות בהליך ערעור לבית הדין הארצי"

7. ביום 9.9.14 הגיש המערער "הודעה בדבר ערעור על החלטת שופטת ברכש [שופטת] שלא לפסול את עצמה - לבית המשפט העליון". בהודעה נטען כי:

"משהערעור כולל גם טענות בדבר התעללות: התעללות בתובע והעמדתו בסיכונים בריאותיים, מתנגד התובע להמשך שפיטה מהשופטת בהליך, בד בבד עם הפנייה לבית המשפט העליון ... כמו כן כולל הערעור אירוע חמור שהתרחש בבית דין זה ושעניינו התיק שבכותרת ועקב זאת נתון לסמכות נשיא בית משפט עליון ולשיקול דעתו והתייחסותו גם לזה ... אשר על כן מתבקשת המתנה להחלטה מבית המשפט העליון המייתרת גם את הדיון הקבוע ליום 11.9.14".

8. בו ביום ניתנה החלטת השופטת רובוביץ - ברכש, בה נקבע כזאת:

"הודעת התובע מתקבלת. עם זאת, העובדה שהתובע הגיש ערעור על החלטתי שלא לפסול את עצמי בתיק (הגם שהסמכות קנויה לבית הדין הארצי לעבודה) - אין בה כדי לדחות את מועד הדיון הקבוע. תקנה 112ג(א) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין) התשנ"ב - 1991 קובעת: 'בעל דין שבדעתו לערער על החלטה בעניין טענות פסלות או בעניין היתר ייצוג יודיע על כך לבית הדין ומשהודיע כך יימשך המשפט, זולת אם החליט השופט, המותב או הרשם, לפי העניין, מנימוקים שיירשמו, שיש להפסיקו'. בהתאם נקבע בפסיקה כי נקודת המוצא היא כי גם במקרה של ערעור על החלטת שופט בטענת פסלות, ימשיך בית הדין בניהול התביעה למעט מקרים חריגים (ראו למשל ע"ע 48316-12-12 אמה גרינברג - טרומדיה טכנולוגיות בע"מ, מיום 2.10.13). בענייננו, לא מצאתי טעם המצדיק את הפסקת בירור התיק בשל ערעור על החלטתי בטענת הפסלות"

ההליך בבית דין זה

9. ביום 5.10.14 הגיש המערער ערעורו לבית דין זה "על החלטות השופטת מתאריך: 25.8.14 ותאריך 9.9.14, המצאה למערער ביום 21.9.14 השוללת את פסילתה". המערער פרס בערעורו את נסיבותיו האישיות הבריאותיות, וציין כי בעקבות החלטת השופטת רובוביץ ברכש, מיום 21.11.13, כונסה ועדת חריגים בקופת החולים, בנסיבות בהם למעלה משבע שנים, מאז מועד התחלת ההתוויה הטיפולית, לא שולם למערער תשלום כלשהו. המערער העלה בערעורו טענות כרימון, כנגד שופטת בית הדין האזורי וגורמים נוספים: המערער הלן כי השופטת לא התייחסה לתגובתו לפרוטוקול דיון ועדת החריגים, ובכך היטיבה עם קופת החולים וגרמה באופן אישי לעינוי בלתי פוסק למערער; המערער גרס כי השופטת רובוביץ ברכש לא דנה בהחלטותיה, ניהלה דיון סרק, והגבילה המערער במספר עמודי כתב התביעה המתוקן; המערער הלן כי כתבי בי - דין לא

הומצאו לידי; המערער טען כי השופטת "מתייחסת ב'כובד ראש' לבקשות" מטעם המשיבים ומאידך "מונעת השופטת העברת תשלום למערער, שכבר אושר בוועדה"; המערער סבר כי השופטת מפלה בינו לבין המשיבים ומעדיפה לנהל את ההליך המשפטי בלעדיו, וכי התנהלותה גורמת למערער לחצים קשים; המערער טען כי ביום 4.8.14, עת הגיע למסור בקשות מטעמו, לרבות בקשה לפסילת השופטת, מושא ענייננו, וכן תלונות ללשכת עורכי הדין נגד באי כוח קופת החולים ומשרד הבריאות התרחשה תקיפה פיזית כלפיו במזכירות בית הדין; המערער הלן כי הרשמת נתנה החלטה בבקשתו לפטור מאגרה כשנה וחצי לאחר הגשת הבקשה וכמפורט בערעור. המשיבים לא הגישו תגובתם לערעור פסלות שופט.

10. ביום 14.10.14 הגיש המערער, לבית דין זה, "בקשה להעברת הדין בתובענה לבית הדין הארצי". במסגרתה ביקש המערער כי הדין בעניינו יועבר מבית הדין האזורי לבית הדין הארצי מכוח הקבוע בסעיף 24(ג) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט - 1969 (להלן - חוק בית הדין לעבודה).

דין והכרעה

11. לאחר שנתתי דעתי לטענות המערער, ולכלל החומר שהובא לפני, נחה דעתי כי כי דין הערעור להידחות. טעמי לכך אבאר להלן.

12. הלכה היא כי "מעצם היותה הבקשה לפסלות שופטת בקשה מהמטיל הצלבדעל שופט אישיותו על מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות ולשם הוכחת קיומה של עילת פסלות" (ראו, למשל, עפ"ס 31944-03-12 פנחס מורגנשטיין - בנקה מזרחי המאוחד בע"מ, ניתן ביום 4.4.2012). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאיכוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל, עפ"ס 57019-01-11 ליאת חן - בן עליזה חנושוט, ניתן ביום 21.2.2011, להלן - עניין ליאת חן). ככל שמדובר בתחושותיו ובהשקפותיו הסובייקטיביות של המערער, הרי אלה כלשעצמן אינן מקימות עילה לפסלות אב בית הדין (עפ"ס 27592-03-12 עמוס אפלברג - מכון היהלומים הישראלי IDI בע"מ, ניתן ביום 25.4.12 וכן עניין ליאת חן).

13. טיעוני המערער אינם מבססים כל עילת פסלות. המערער העלה בערעורו טענות המבוססות על רגשות ותחושות, אשר אינן מגובות במסמכים. בין היתר טען המערער כי "השופטת מפלה בינו לבין המשיבים" וכי התחוויר למערער כי השופטת מעדיפה הייתה לנהל את ההליך המשפטי בלעדיו. ייתכן כי בראייתו של המערער נוצר חשש, כי האופן בו נוהל ההליך והדין מיום 20.5.14 מלמד על משוא פנים כלפיו, וכי השופטת מתייחסת בכובד ראש לבקשות המשיבים במובחן מהמערער. אולם חשש זה הינו לכל היותר חשש סובייקטיבי, נעדר תימוכין בכתובים. העילה לפסילתו של שופט, כאמור, היא חשש ממשי בדבר משוא פנים. המונח "ממשי" מכוון למסקנה אובייקטיבית ולא לתחושה סובייקטיבית. רגשותיו של המערער, המבוססים על תחושות ונעדרות בסיס עובדתי, אינם יכולים להקים עילת פסלות.

14. לא מצאתי בהחלטותיו הדיוניות של בית הדין קמא משום הפליה בין הצדדים להליך. ההיפך הוא הנכון. החלטות בית הדין קמא מעידות על מאמץ של בית הדין קמא לשמוע עמדת המערער, שאינו מיוצג. אין הכרח כי יינתנו החלטות דומות בכל בקשה ופנייה לבית הדין. הדבר תלוי בנסיבות העניין ונתון לשיקול דעת בית הדין, אשר ניהול ההליך מסור בידיו. מעיון בתיק בית הדין האזורי עולה כי בית הדין העביר לעיון הצד שכנגד את תגובת המערער לפרוטוקול דין ועדת החריגים. אין בהתנהלותו של בית הדין בדיון מיום 20.5.14 כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. פרוטוקול הדיון ממועד זה קצר ונעדר אמירות המיוחסות לבית הדין, על ידי המערער. כמו כן, הלכה היא כי "ככלל, באמירות לכאוריות במסגרת החלטת ביניים אין כדי ללמד

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©